

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/1876-5/2024		
Érkezett: 2024 SZEPT 16.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ X@	☐ EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda: ms

Elektronikus benyújtás

Tárgy: Kirendelt védő IV/1876-4/2024. sz. alkotmányjogi panasz kiegészítése egységes szerkezetben;

a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.10.712/2021/63-I. sorszámú végzése és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság – helyesen a - 22.Beüf. 5151/2024/4. sorszámú végzése, továbbá a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 27/2017. (XII.27.)IM rendelet 7.§ (4) bekezdése megsemmisítése iránt.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Tisztelt Dr. Bitskey Botond főtitkár úr!

I. Főtitkár úr a 2024. augusztus 8-án kelt IV-1876-4/2024. számú iratában – az Abtv. 55. § (3) bekezdése alapján 30 napos teljesítési határidő biztosításával - hiánypótlási felhívást bocsátott ki az Alkotmánybíróságnál 2024. április 10. napján érkezett, a 2024. március 25. napján kelt, a [REDACTED] I. r. indítványozó és [REDACTED]

[REDACTED] II. r. indítványozó által előterjesztett, a [REDACTED] vádlott ellen indult büntető eljárás kapcsán keletkezett, fenti tárgyú – kirendelt védői díj megállapításának alkotmányosságát kifogásoló, továbbá jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére irányuló - alkotmányjogi panaszok tekintetében.

1) Főtitkár úr az iratában hivatkozott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26.§ (1) bekezdésére, amely szerint: az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az indítványozónak az ügyében folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán sérült az Alaptörvényben

biztosított joga, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy a jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Továbbá utalt az Abtv. 27. §-ára, amely szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírsági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy a jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

2) A Pesti Központi Kerületi Bíróság 8. B. 10.712/2021/63-I. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 26. Bnyf. 5373/2024/3. sorszámú végzésének az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal kapcsolatban az alábbi tájékoztatást adta.

a) A sérelmezett végzéseket az eljáró bíróságok [REDACTED] ellen lopás vétsége miatt indított büntetőügyben hozták, amelyben az indítványozó ügyvéd kirendelt védőként járt el. A végzések a nyilvános előkészítő ülésen való megjelenéssel összefüggésben a kirendelt védői díjat állapítanak meg.

b) Főtitkár úr álláspontja szerint a sérelmezett végzések az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében nem minősülnek eljárást lezáró, vagy bírósági eljárást befejező döntésnek, ebből következően ellenük – az Abtv. 27. §-a alapján – alkotmányjogi panasz előterjesztésének nincs helye.

3) Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján – a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017.(XII.27.)IM rendelet 7. § (4) bekezdése ellen előterjesztett alkotmányjogi panasszal kapcsolatban az alábbi főtitkári tájékoztatás történt.

a) Az Abtv. 52§ (1) és (1b) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli – többek között – azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét, az indítvány elbírálására, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezést, az Alaptörvény megsértett rendelkezését, valamint kellő, alapjogi érveléssel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, továbbá kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére.

b) Főtitkár úr álláspontja szerint a beadvány hiányos, mert nem tartalmaz kellő alapjogi szempontú indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés az egyes indítványozók Alaptörvényben biztosított és az indítványban hivatkozott jogait mennyiben és miért sérti. Az indítvány érdemi elbírálását az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének állítása és alapjogi érveléssel kellően alátámasztott indokolása alapozhatja meg.

c) Felhívta továbbá a figyelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadálya, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett jogszabályi rendelkezéssel, illetve a sérelmezett döntéssel.

II. Indítványozók a Főtitkár úr hiánypótlási felhívását 2024. augusztus 15. napján postai kézbesítés útján vették át, a 30 napos határidő (16 + 14), 2024. szeptember 14. napján járt le, de mivel az utolsó nap szombatra esett, ezért az indítvány kiegészítését – az alkotmányjogi panasz egységes szerkezetbe foglalt szövegével - indítványozók 2024. szeptember 16. napján késedelem nélkül terjesztik elő.

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján - a lopás vétsége miatt a [REDACTED] vádlott ellen indított büntető eljárásban -

[REDACTED] I. r.
Indítványozó és

[REDACTED] mint a
kirendelt védői díj érvényesítésére jogosult II. r. indítványozó
az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztik elő.

Kérjük, a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 27. § alapján állapítsa meg

- a **A Pesti Központi Kerületi Bíróság**, 2023. november 14-én kelt
8. B. 10.712/2021/63-I. sorszámú – [REDACTED] kirendelt védő díjának
megállapításáról rendelkező - **végzése**
- a **Fővárosi Törvényszék 22.Beüf. 5151/2024/4.** sorszámú, 2024. január 23-ai
tanácsülésen – a 63-I. végzést helyben hagyó – **végzése**

Alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

II. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján - a lopás vétsége miatt a [REDACTED] vádlott ellen indított büntető eljárásban -

[REDACTED] I. r.
Indítványozó és

[REDACTED] mint a
kirendelt védői díj érvényesítésére jogosult II. r. indítványozó az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztik elő.

Kérjük Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg

a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII.27) IM rendelet (IMr.) 7.§ (4) bekezdésének rendelkezésének, miszerint:

(4) Ha az eljárási cselekményt valamilyen okból nem lehetett megtartani, a kirendelt védőt az eljárási cselekmény – idézésben vagy értesítésben megjelölt – kezdő időpontja és az eljárási cselekmény megtartásának akadályát képező körülmény megállapításának időpontja között eltelt időtartamra, megkezdett óránként a kirendelt ügyvédi óradíj ötven százalékaának megfelelő összeg illeti meg.”

Alaptörvény-ellenességét, és e jogszabályi rendelkezést Abtv. 41. §-ának megfelelően semmisítse meg.

A kérelmek indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A) Előzmények a kirendelt védő díjának megállapítása tekintetében

1) Az I. r. Indítványozó [REDACTED] kirendelt védő a lopás vétsége miatt [REDACTED] vádlottnak a Pesti Központi Kerületi Bíróságon (a továbbiakban: PKKB) 8. B. 10.712/2021. számon folyó büntető eljárásban kapott – a vádlott kérelme alapján - 2022. szeptember 21. napján a vádlott védelmére kirendelést a bíróság 8. B.10.712/2021/25. sz. végzéssel. [I/1 irat]

A Magyar Ügyvédi Kamara [REDACTED] előlte ki kirendelt védőként [I/2 irat]. A bíróság egyben a 24. sorszámú végzésével [I/3 irat] megküldte a vádiratot [I/4 irat] a kirendelt védő részére.

2) A kerületi bíróság a 8.B.10.712/2021/40. sorszámú, 2023. július 18-án kelt végzésével a kirendelt védőt a 2023. november 14-én 9.00 órákor tartandó előkészítő ülésre szóban megidézte. [I/5 irat]

B) Az alkotmányjogi panasszal támadott, az elsőfokú bíróság által hozott 8. B. 10712/2021/63-I. sorszámú végzés a kirendelt védő díjáról

1) A 2023. november 14-ei előkészítő ülésen a vádlott szabályszerű idézésre nem jelent meg, a bíróság az előkészítő ülést a 8. B.10.712/2021/63. sorszámú jegyzőkönyvben 2023. december 14-én 13.00 órára elhalasztotta, a védő díját pedig 8.B.10.712/2021/63. sorszámú, 2023. november 14-én kelt jegyzőkönyv I. végzésével 3.000,- Ft óradíjban, 1.200,- Ft felkészülési díjban, – mindösszesen 4.200,- Ft összegben - állapította meg [I/6 iratként a 63. jkv. csatolva].

A 4.200,- Ft összeget a bíróság nyomban utalványozta a kirendelt védő részére.

2) A végzéssel szemben a kirendelt védő az előkészítő ülésen fellebbezést jelentett be, majd fellebbezését írásban is megindokolta [F/7 irat]. Kérte az óradíj 6.000,- Ft

összegre történő felemelését, és a különbözetként jelentkező 3.000,- Ft utalványozásának elrendelését.

Kifejtette hogy a kirendelt védő mikor elindul a kirendeléssel érintett helyszínre, nem tudja és általa nem ismert, hogy az eljárási cselekmény a helyszínen megtartásra kerül-e vagy pedig nem. **Ezért a költségvetési törvényben meghatározott teljes óradíjra tarthat igényt. A 2022. évi XXV. törvény 69.§ (4) bekezdése is – az Üttv. 36.§ (8) bekezdésére utalással – a teljes óradíjra vonatkozó -kirendelt védőt megillető jogosultságról rendelkezik.**

Fellebbezésében előadta, hogy az IMr. megalkotásához az Üttv. 206. § b) pontjában és az 1998. évi XIX. (régi Be.) 604.§ (2) bekezdés b) pontjában foglalt felhatalmazás (amelyet a 2017. évi XC. törvény 2018. július 1-jével hatályon kívül helyezte) alapján – amely az óradíj csökkentésről kapcsolatos felhatalmazásról nem rendelkezik, **nem volt alkotmányos lehetőség az IMr-ben az ügyvédi óradíj csökkentésére semmilyen ténybeli alap tekintetében.**

Kiemelte, hogy a csökkentés egyébként tartalmilag sem felelne meg az Alaptörvény rendelkezésének, mert a kirendelt védő munkáját az idézéssel történő megjelenéssel elvégzi, és az a körülmény, hogy pl. mint jelen esetben a vádlott szabályszerű idézésre nem jelenik meg és magát nem menti ki, nem teremthet kellő jogi alapot az ügyvéd óradíjának 50 %-al történő csökkentésére. Megjegyezte, hogy ezt támasztja alá egyébként az Imr. 7.§ (2) bekezdése is, mely szerint a felkészülési díjat olyan módon kell megállapítani, mint az eljárási cselekmény megtartásra került volna.

Védő álláspontja szerint az IMr.7.§ (4) bekezdésében foglalt normatartalom a védőt megilleti, a törvényben meghatározott óradíj összegét sérti; amely Alaptörvény-ellenesség fennállásának gyanúját kelti.

Védő kiemelten utalt arra, hogy amennyiben a vádlottnak az eljárási cselekményről való távolmaradása miatt nem kerül sor az eljárás cselekmény megtartására, ezzel a vádlott (idéző szerv) a kirendelt védőt az eljárási cselekmény idejére kivonja más ügyvédi cselekményen való részvételből, annak tarvezéséből.

C) Az alkotmányjogi panasszal támadott, a másodfokú bíróság, a Fővárosi Törvényszék 22.Beüf. 5151/2024/4. sorszámú végzése

1) A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. január 23. napján tartott tanácsülésen a 22. Beüf 5151/20243/4. sorszámú végzésével - a lopás vétsége miatt [REDACTED] ellen folyamatban lévő büntetőügyben - a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2023. november 14. napján kihirdetett 8.B.10.712/2021/63-I. számú végzését helybenhagyta.[I/8 irat]

2) A II. fokú bíróság a végzés indokolásában az alábbiakat fejtette ki:

„A fellebbezés írásos indokolásában arra hivatkozott, hogy a végzés jogszabálysértő, a részére

megállapított védői díj összege téves, azt helyesen 7200 forintban kellett volna megállapítani. Utalt a 2022. évi XXV. törvény 69. § (4) bekezdésére és az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Ütv.) 36. § (8) bekezdésére, amely szerint a kirendelt ügyvédi óradíj 2023. évben 6000 forint. Hivatkozott továbbá a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. §-ára, amely meghatározza, hogy a kirendelt védőt az eljárási cselekményeken való részvételéért

milyen díjazás illeti meg, illetve arra, hogy milyen összeg illeti meg a védőt, ha az eljárási cselekményt valamilyen okból nem lehet megtartani.

Álláspontja szerint amikor a kirendelt védő elindul a kirendeléssel érintett helyszínre, nem tudja, hogy az eljárási cselekmény megtartásra kerül-e, vagy pedig nem. Ezért a védő, ha az eljárási cselekményen megjelenik, a véleménye szerint jogosult a megjelenésére tekintettel a költségvetési törvényben meghatározott teljes óradíjra. Álláspontja szerint a csökkentés tartalmilag sem felel meg az Alaptörvénynek, mert a kirendelt védő a munkáját az idézésre történő megjelenéssel megkezdte és az eljárási cselekmény ideje alatt elvégzi. Kiemelte, hogy ha a vádlottnak az eljárási cselekményről való távolmaradása miatt nem kerül sor arra, akkor a vádlott (illetve az idéző szerv) elvonja a kirendelt védőt az eljárási cselekmény idejére más ügyvédi cselekményen való részvételtől. A fentiekre tekintettel a végzés megváltoztatását és számára 6000 forint jelenléti díj, összesen 7200 forint megállapítását kérte az előkészítő ülésen történt megjelenése okán.

A Fővárosi Főügyészség Bfel.3135/2023/6. szám alatti átiratában az elsőfokú végzés helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a határozat megalapozott, a helyes indokainál fogva törvényes.

A védő fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság végzésében az iratnak megfelelően rögzítette, hogy a kirendelt védő,

[REDACTED] a 2023. november 14. napjára kitűzött előkészítő ülésen idézésre megjelent. A 9.00. órára kitűzött előkészítő ülést az elsőfokú bíróság a 63. sorszámú jegyzőkönyv szerint azért halasztotta el, mert azon [REDACTED] vádlott szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg.

1

A 18/2018. (VI. 28.) IM rendelettel módosított, a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) számú IM rendelet (a továbbiakban Rendelet) 1. §-ának (1) bekezdése szerint a kirendelt védőt a bírósági eljárásban végzett tevékenységért munkadíj és költségtérítés illeti meg. A (2) bekezdés értelmében az ügyvédi munkadíj kiszámításának alapja az éves költségvetésről szóló törvényben meghatározott kirendelt ügyvédi óradíj összege.

A Rendelet 7. § (1) bekezdése szerint a kirendelt védőt az eljárási cselekményen való részvételért az eljárási cselekmény - idézésben vagy értesítésben megjelölt - kezdő időpontja és a kirendelt védő jelenlétének befejező időpontja között eltelt időtartamra, megkezdett óránként a kirendelt ügyvédi óradíj összege illeti meg. Ugyanezen rendelkezés (2) bekezdése kimondja továbbá, hogy a kirendelt védőt felkészülési díjként az eljárási cselekményen való részvételért eljárási cselekményenként az (1) bekezdés alapján kiszámított díj húsz százalékának megfelelő összeg illeti meg. A 7. § (4) bekezdés értelmében, ha az eljárási cselekményt valamilyen okból nem lehetett megtartani, a kirendelt védőt az eljárási cselekmény - idézésben vagy értesítésben megjelölt - kezdő időpontja és az eljárási cselekmény megtartásának akadályát képező körülmény megállapításának időpontja között eltelt időtartamra, megkezdett óránként a kirendelt ügyvédi óradíj ötven százalékának megfelelő összeg illeti meg. A 9. § (1) bekezdése értelmében a kirendelt védő díját a büntügyi költségek előlegezésére vonatkozó szabályok szerint annak felmerülésekor határozattal az a bíróság, ügyészség vagy nyomozó hatóság állapítja meg és előlegezi, amelynek eljárása során az felmerült.

A Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény 66. §-ának (4) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 36. § (8) bekezdése szerinti kirendelt ügyvédi óradíj a 2023. évben 6000 forint. Mindezekre figyelemmel a Rendelet 9/A. §-ában foglaltakra is figyelemmel a kirendelt védő részére a

nyilvános ülésen való részvételért a 3000 forint jelenléti díj, 1200 forint felkészülési díj mindösszesen 4200 forint védői díj jár, amelyet az elsőfokú bíróság indokoltan és megfelelő összegben állapított meg.

Az elsőfokú végzés megalapozott és törvényes, ezért azt a másodfokú bíróság a Be. 598.§ (1) bekezdés g) pontja alapján megtartott tanácsülésen a Be. 605. § (1) bekezdése alapján, helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Budapest, 2024. január 23.

Dr. Scholtz Hilda s. k.

bíró,

határozatszerkesztő

Dr. Peller László s. k.

a tanács elnöke

Haászné

dr. Recskó Viktória Zsuzsanna s. k.

bíró

Az elsőfokú bíróság végzése – helybenhagyás folytán – 2024. január 23. napján véglegessé vált.

Dr. Peller László s. k.

a tanács elnöke”

b) Jogorvoslati lehetőségek kimerítése

5) Az I. r. Indítványozó védő a jogorvoslatot kimerítette, amely - fellebbezés – teljes egészében nem vezetett eredményre, mert a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság helybenhagyta.
A jogerős végzéssel szemben perújításnak vagy felülvizsgálati eljárásnak nincs helye.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

6) Az I. r. Indítványozó védő a II. fokú – védői díjat helybenhagyó – véglegessé vált végzést 2024. január 24. napján elektronikus kézbesítés alapján vette át.

Az alkotmányjogi panaszt a védő - a 60 napos határidő alatt - 2024. március 25. napján határidőben - terjesztette elő.

A hiánypótlási felhívást indítványozó 2024. augusztus 15. napján vette át, amelyre megszabott 30 napos határidő 2024. szeptember 14-én telt el; azonban mivel ez a nap szombatra esett, a hiánypótlásnak késedelem nélkül szeptember 16. napján eleget lehetett tenni.

d) Az indítványozók érintettsége

7) Az I. r. Indítványozó az ügyben kirendelt védőként jár el, az alkotmányjogi panaszt egyrészt saját nevében, mint kirendelt védő terjeszti elő.

A büntető eljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 48.§ (1) bekezdése és 42.§ (1) bekezdése szerint:

A kirendelés hatálya

48. § (1) *A kirendelés hatálya a büntetőeljárás jogerős befejezéséig tart, és kiterjed a perújításra, a felülvizsgálatra, az egyszerűsített felülvizsgálatra, a bűncselekménnyel összefüggő vagyon vagy dolog elvonására, adat hozzáférhetetlenné tételére irányuló eljárásra, valamint a különleges eljárásokra is.*

A védő jogai és kötelezettségei

42. § (1) *A védő – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – teljeskörűen gyakorolhatja a terhelt mindazon jogát, amely jellegénél fogva nem csak a terhelt személyéhez fűződik. A védő e jogokat önállóan, védői jogokként gyakorolhatja.*

A fentiekre tekintettel a védő alkotmányjogi panasz kezdeményezésére önállóan jogosult a Be. 42.§ (1) bekezdése alapján.

A kirendelt védő tehát személyesen érintett, mert a csökkentett összegű védői díj az ő tevékenységével függ össze, mert az ő díjazását nem számolták el.

8) Ezenkívül a [REDACTED] mint II. r. Indítványozó is érintett, mert a számlát az ügyvédi tevékenységről a Fővárosi Törvényszék terhére [REDACTED] kell kiállítania, a védői díj Ügyvédi Iroda esetében az Ügyvédi Iroda, mint jogi személy bevétele és a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalához benyújtott, a Fővárosi Törvényszékkel szemben kiállított számla alapján kerül sor a kirendelt védői díj átutalására a [REDACTED] bankszámlájára. A [REDACTED] tagja, ezért az ügyvédi iroda is érintettnek tekintendő, mert a tevékenységéért a díjazását a bíróságok nem térítették meg.

9) Indítványozó álláspontja a védői díj megállapítása és azzal kapcsolatos fellebbezési jogorvoslat folytán hozott végzés az Alkotmánybíróság előtt az Abtv. 27.§ (1) bekezdése alapján – mint a bírósági eljárást befejező egyéb döntés – alkotmányjogi panasz indítvánnyal támadható, bírói határozatnak minősül.

Erre tekintettel indítványozó tévesnek tartja a főtktkári levélben foglalt azon érvelést, hogy a védői díj megállapítása nem minősül eljárást lezáró, vagy bírósági eljárást befejező döntésnek. Az eljárás alatt ugyanis ebben az esetben nem a vádlott büntető jogi felelősségre vonása szerinti büntető eljárást kell érteni, hanem a védő díjának megállapítása iránti eljárást, amely a védőnek az adott eljárási cselekményen való részvétele kapcsán a védő díjazásáról dönt; így ez az eljárás a díjazásra vonatkozó döntéssel befejeződik; amely végzés ellen fellebbezésnek van helye, amely döntés a fellebbezés elbírálásával véglegessé válik.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

1) Az állított alapjogsérelem a bírói döntést az alábbi módon befolyásolta:

- a) Az eljáró bíróságok nem ismerték fel az IMr. 7.§(4) bekezdése szerinti alaptörvény-ellenességet, amely a törvényben foglalt felhatalmazás nélkül csökkentette a

kirendelt védő részére megállapítandó óradíjat. Ezzel kapcsolatban ki lehet jelenteni, hogy a bíróságok nem végezték el az Alaptörvény 28. cikkében foglalt alkotmányossági tesztet a kirendelt védő díj összetevőinek megítélése tekintetében.

Indítványozók álláspontja szerint ugyanis a védő megjelenése tekintetében nincs jelentősége, hogy a bíróság az eljárási cselekményt (nyomozási bíró előtti eljárást, előkészítő ülést, tárgyalást, egyéb helyszíni eljárási cselekményt, bizonyítási cselekményt meg tudja-e tartani vagy sem.

Ha ugyanis nem tudja megtartani, akkor nyilvánvaló, hogy kevesebb idő kerülhet felszámításra, az ügyvédi jelenléti díj megállapításához. Az ügyvédi tevékenység mibenléte, jellege ugyanis nem különbözik egymástól abban, hogy a bíróság az eljárási cselekményt megtartja vagy nem, mert a díj a jelenlét, az eljárási cselekményen való részvétel ellenértékéért jár, és nem az ügyvéd által az eljárási cselekményen való aktivitásért, tevékenységéért. A kirendelt védő tehát jogosult a megjelenése esetén arra az időre, amíg a bíróságon az eljárási cselekmény folyik, a teljes – Országgyűlés által a költségvetési törvényben megállapított teljes (nem csökkentett összegű!) óradíjra.

Indítványozók kiemelik, hogy amennyiben az eljárási cselekmény megtartásra kerül – azaz a megidézettek megjelentek – abban az esetben sincs a védői munkának az az értékelése, amely az időintervallum alatt a teljesítményt mérné. Sok esetben pedig a már megjelent felek várakozásra kényszerülnek a bíróság intézkedése miatt, ha a bíróság a tárgyalás megtartásának feltételeit próbálja a távollevő személyekkel a kapcsolat felvételével – „előteremteni.”

A maximum „felkészülési díj” megállapításával kerülhet sor a védői minőség értékelésére, az eljárás befejeződésekor, ha az még nem került kimerítésre.

2) A kirendelt védőnél és az ügyvédi irodánál a fenti körülmények alaptörvényellenességet idéztek elő, mert kiemelten sértették az **Indítványozók tulajdonhoz való jogát, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, a jogorvoslathoz való jogát.**

3) Az alapjogsérelem kapcsán külön kell szólni az ügyészségnek az eljárás során tett indítványa megítéléséről, és ezzel kapcsolatban arról, hogy a büntetőeljárás során a tisztességes bírósági eljáráshoz való eljárás az alkotmányjogilag miként érvényesülhet a polgárok tekintetében az Alaptörvénynek a „Szabadság és felelősség” részében rögzített alapvető jogok tekintetében.

E tekintetben Indítványozók kiemelik alkotmányjogi jelentőségű kérdésként a következőket:

a) A védő a Fővárosi Főügyészség fellebbezéssel kapcsolatos indítványát nem kapta meg, azt számára a II. fokú bíróság nem kézbesítette annak érdekében, hogy azzal kapcsolatban a védői jogait – a saját kirendelt védői díjazásával kapcsolatban – gyakorolhassa.

A kirendelt védő jelen esetben is a II. fokú – fellebbezést elbíráló végzése indokolásából értesült arról, miszerint „A Fővárosi Főügyészség Bfel.3135/2023/6. szám alatti átiratában az elsőfokú végzés helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a határozat megalapozott, a helyes indokainál fogva törvényes.”

E tekintetben védő hivatkozik az egyes büntetőeljárás cselekményekre és a büntetőeljárásban részt vevő személyekre vonatkozó szabályokról szóló 12/2018.(VI.12.)IM rendelet 24-27.§-aiban foglaltakra.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

10) Indítványozó az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit – az I-II. fokú bírósági végzések és az IMr. 7.§ (4) bekezdése alaptörvény-ellenessége tekintetében – az alábbiakban jelöli meg:

I. cikk

(1) *AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.*

(2) *Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.*

(3) *Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.*

(4) *A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.*

IV. cikk

(1) *Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.*

XIII. cikk

(1) *Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. [...]*

XXIV. cikk

(1) *Mindenkinek joga van arra, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket megindokolni.*

(2) *Mindenkinek joga an törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.*

XXVIII. cikk

(1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

[...]

(7) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

11) Az alapvető jogok védelmének biztosításához való jog (Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés) séremlme

a) Indítványozó szerint az eljáró bíróságok megsértették az I-II. fokú végzés meghozatalával az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdését. Indítványozó szerint a bíróságok – mint igazságszolgáltatás végző szervek feladata – az alapjogok biztosítása, a jogszabályoknak ilyen attitűddel való alapjogi értelmezése [Alaptörvény 28. cikk], valamint a jogszabályok betartása [Alaptörvény 26. cikk (1) bek.].

Indítványozó véleménye szerint az alapjog védelme körében nem foghat helyt olyan jogi szabályozás, amely a védő részére nem biztosítja azokat az eljárási jogosultságokat, amely a védő számára a törvény biztosít.

Eltérő jogi szabályozás tekintetében nem mutatható ki olyan más alapjog védelme vagy alkotmányos érték az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján, amely az eltérő, a büntető ügyben a vádlott részére a bíróság által kirendelt védő számára, a védő jogainak korlátozását jelentő hátrányos szabályozás megalkotását indokolta volna.

Erre tekintettel a megsemmisíteni indítványozott bírósági végzések alaptörvény ellenessége az állam alapjogvédelmi kötelezettségéhez való alapjogot sérti.

b) E tekintetben nem fogadható el az I-II. fokú bíróság végzése, amely a kirendelt védői óradíj tekintetében – a törvény helyett – **az IMr. 7.§ (4) bekezdést alkalmazza, és a védői aggály ellenére nem fordul Alkotmánybírósághoz az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 25.§-a alapján a miniszteri rendeleti rendelkezés megsemmisítése érdekében.**

Indítványozók szerint az Abtv. 25.§ (1) bekezdésében foglalt alaptörvény-ellenesség észlelése nem diszkrecionális jogköre a bíróságnak, hanem az Alaptörvény I. cik (1)-(2)-(3) bekezdéséből eredő hivatalból gyakorolandó kötelező hatásköre: avégből, hogy a bírósági eljárásban érvényesülhessenek az EMBER-t megillető sérhetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogai; és a bíróság ismerje fel, ha ez nem így történik, és a szükséges intézkedést az Abtv. 25. §-a alapján hivatalból köteles megtenni. Az alaptörvény-ellenesség felismerésének hiánya olyan bírósági mulasztás, amely az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak szerint a bíróság döntése alaptörvény-ellenességet idéz elő, a bírói indítvány előterjesztésének mellőzés következtében.

c) Mindez ellentétes a jogszabályokkal és az Alaptörvénnyel, mert a védői megjelenéssel összefüggésben a törvényben megállapított díjat a kirendelet védői feladatot ellátó ügyvédnek a bíróság által meg kell ítélnie és ki kell fizetnie. Ennek semmilyen módon való csökkentésére nem kerülhet sor. A védő a megjelenése folytán nem viselhet felelősséget abban a kérdésben, hogy a tárgyalás megtartható-e vagy sem. Ebből következően a védőre nem terhelhető rá a tárgyalás elmaradásából eredő költségterhelés (azaz, hogy újabb tárgyalást kell kitűzni és megtartani) azzal, hogy a jelenléti díjat ilyen esetben az igazságügy-miniszter rendelete – alaptörvényellenesen- megfelelt.

12) A szabadsághoz és személyi biztonsághoz való jog sérelme [Alaptörvény IV. cikk (1)-(3) bekezdés].

a) Az Alaptörvény-ellenességet jelen esetben a szabadsághoz és személyi szabadsághoz való jog sérelme tekintetében az okozza, hogy – az alábbiak miatt – a személyi szabadsághoz és biztonsághoz való jog nem érvényesülhetett.

- A magyar büntető eljárásjog a védelemhez való jogot az ügyvédi kamarai rendszer alapján, az ügyvédek – védői listára való felkerülésével, és a kirendelt védők véletlenszerű – automatikus és elektronikus - kiválasztásával oldja meg.

A kirendelt védőt - a törvény által garantált - díjazás illeti meg a védői tevékenysége ellátásért. A II. fokú bíróság azonban ezt nem biztosította, mert az ügyvédi jelenlét óradíját nem a törvényi óradíj alapján vette figyelembe. Az igazságügy-miniszter a törvényben nem kapott felhatalmazást az óradíjnak egyes védő eljárási cselekmény esetén történő csökkentésére.

- Továbbá a védelem számára azonban nem volt lehetőség arra, hogy az ügyészség indítványa tekintetében – amely az elsőfokú végzés elleni védői fellebbezés mikénti elbírálására vonatkozott – azt megismerje, arra nyilatkozatot tegyen.

b) A fentiekre tekintettel sérült a személyi biztonsághoz való jog, mert

- a védő számára elvárható volt, hogy kellő időt biztosít az I-II. fokú hatáskörrel rendelkező bíróság a védelem számára az ügyészi fellebbezési indítvánnyal kapcsolatos észrevétel megismerésére;

- a Nemzeti Hitvallásban annak a kinyilvánítása, miszerint „*Valjuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a [...] biztonság, [...] a szabadság kiteljesedése.*” is alátámasztja a fenti Alaptörvény- sértést, mert ezen elv a bírósági döntések meghozatala során nem érvényesült.

Indítványozó hivatkozik arra, hogy az Alaptörvény R. cikk (3) bekezdése értelmében „*Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallás és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.*”

13) A tisztességes módon és részrehajlás nélküli hatósági eljáráshoz való jog (Alaptörvény XXIV. cikk) sérelme

a) Az ügyészség eljárása – a Szabadság és felelősség fejezetben önálló alaptörvényi szabályozás hiányában az I. cikk tekintetében fennálló alapjogvédelem tekintetében – az Alaptörvény XXIV. cikkben szabályozott, a hatósági eljárásra vonatkozó alapjog hatálya alá tartozik. Ezt támasztja alá az Alaptörvény 29. cikk (1) bekezdése, amely az ügyészséget az igazságszolgáltatás közreműködőjeként definiálja, mint közvádlót az állam büntetőigényének kizárólagos(?) érvényesítőjeként.

ba) Az Alaptörvény 29. cikk (1) bekezdése e körben meghatározza az ügyész igazságszolgáltatás közreműködőjeként fennálló tevékenységét, miszerint „*Az ügyészség üldözi a bűncselekményeket, fellép más jogsértő cselekményekkel és mulasztásokkal szemben, valamint elősegíti a jogellenes cselekmények megelőzését.*”

Ezzel összefüggésben említi az Alaptörvény 29. cikk (2) bekezdés b) pontja, hogy az ügyészség képviseli a közvádat a bírósági eljárásban.

A közvád képviselte pedig magában foglalja nemcsak a vádemelést, hanem a büntető eljárás bírósági szakaszában a vádlott és más résztvevők által előterjesztett fellebbezések tekintetében – annak elbírálására vonatkozóan – indítvány megtételét.

bb) Indítványozók álláspontja szerint az igazságszolgáltatás közreműködőjeként az ügyészség tevékenysége nem felelt meg az I. fokú végzés ellen az I. r. indítványozó által előterjesztett fellebbezés kapcsán az Alaptörvény XXIV. cikkében foglaltaknak, mert az indítványozók a II. fokú bíróság határozata előtt nem ismerhették meg az ügyészi indítványt, amely az a kirendelt védő óradíjának alkalmazásával összefüggésben elutasító és az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyó indítványt tartalmazott. Védő álláspontja szerint ha a fellebbezési eljárásban való részvételt az ügyészség törvényben foglalt hatásköre, akkor az ügyészségnek kell gondoskodni arról, hogy a büntetőeljárás vádlottja és védője az ügyészi fellebbezést megismerhesse és még a II. fokú döntés előtt azzal kapcsolatban észrevételt és indítványokat tehesse. Ebben a fellebbezési eljárásában azonban erre nem kerülhetett sor, mert a védő nem kapta meg az ügyészségnek a fellebbezésre tett észrevételét, ebből csak a már meghozott II. fokú végzésből értesült.

bc) Az indítványozók által nem ismert, hogy az ügyészség elcsegett volna az indítványára vonatkozóan a XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének az I. r. indítványozó fellebbezésében foglalt 6.000,- Ft teljes óradíj tekintetében, mert sem az ügyészség, sem pedig az I. vagy a II. fokú bíróság az ügyészi indítványt a kirendelt védő részére nem kézbesítette.

Az indokolási kötelezettség az óradíj tekintetében sérti az Indítványozók Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető jogát. Tehát az eljárás az ügyészi indítványnak az indítványozók részére való megküldésének mellőzése miatt az indokolási kötelezettség elmulasztásának minősül.

14) A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog [XXVIII. cikk (1) bekezdés], a védelemhez való jog [XXVIII. cikk (3) bekezdés] és a jogorvoslathoz való jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] sérelme.

a) Az ügyvédi díj megállapítása tekintetében hozott megsemmisíteni indítványozott végleges, II. fokú végzés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogot.

Jelen esetben az „időszerűség”-en is csorba esett abból az okból, hogy nincs rendezve az elektronikus eljárásnál az a szempont, hogy a büntető eljárásban a fellebbezéssel élő kirendelt védő – az I. fokú vagy a II. fokú bíróság által való értesítés hiányában – tudomást szerezhessen egy visszajelzés keretében a II. fokú bíróságtól arra vonatkozóan, hogy a fellebbezési eljárás milyen ügyszámon kerül előtte lajstromozásra és a tanácsulást a tanács mikorra tűzte ki, hogy a fellebbezést elbírálja. Ez a hiányosság alapján nem biztosítja azt, hogy a védő a II. fokú eljárásban – végzés elleni fellebbezés során – aktívan részt vehessen. Ebben az esetben lehetősége lenne a védelemnek a II. fokú bírósággal való kapcsolattartásra a fellebbezési ügyben, és adott esetben nyilatkozatot is így tehetne a részére kézbesítendő, a fellebbezésre tett ügyészi indítványra. Jelen esetben azonban erre nem kerülhetett sor.

b) A büntető eljárás bírósági fellebbezési szakasza is kontradiktórius eljárás, bár a - nem büntetőjogi főkérdésben hozott - végzés elleni fellebbezés elbírálása nem tárgyaláson (vagy nyilvános ülésen) történik.

Ennek - indítványozók véleménye szerint - abban az esetben is érvényesülnie kell, ha a bíróság a védői díjjal kapcsolatban - az érintett védő által előterjesztett - fellebbezést bírálja el.

A kontradiktórius eljárás minimumkövetelménye indítványozók szerint, hogy a büntető eljárás érintett résztvevői az eljárásban résztvevők nyilatkozatait megismerjék, a nyilatkozatra (indítványra) észrevételt tehetnek és indítványt terjeszthetnek elő.

A II. fokú bíróság azonban a fellebbezésre tett ügyészi indítványt nem kézbesítette a kirendelt védő számára. A védő számára kellő időt kellett volna biztosítani a nyilatkozattételre. Erre azonban nem került sor.

Indítványozók véleménye szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog (kontradiktórius eljárás, a fegyveregyenlőség elve) sérült a II. fokú bíróság által hozott bírósági döntésnél, mert a II. fokú bíróság ezt a jogot a védő számára nem biztosította. A kirendelt védőnek nem volt lehetősége a saját díjazása tekintetében az ügyészi fellebbezési indítványra észrevételt tenni.

c) Indítványozók szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt Alaptörvény-ellenesség - a jogorvoslathoz való jog sérelme - indítványozó álláspontja szerint, a II. fokú végzés tekintetében - megállapítható, mert a fentiek a II. fokú eljárásban merültek fel.

b/1. A megsemmisíteni kért IMr. miniszteri rendelet 7.§ (4) bekezdése rendelkezése alaptörvény-ellenességének indokolása

15) A miniszteri rendelet indítványozók szerint az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sértik:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

IV. cikk

(1) Mindenkinnek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. [...]

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

16) A pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII.27.) IM rendelet (a továbbiakban:IMr.) 1.§ (1) bekezdése értelmében a kirendelt védőt a bírósági eljárásban munkadíj és költségterítés illeti meg. A (2) bekezdés szerint az ügyvédi munkadíj kiszámításának alapja az éves költségvetésről szóló törvényben meghatározott kirendelt ügyvédi óradíj összege.

a) Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló 2022. évi XXV. törvény 69.§ (4) bekezdése szerint „Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 36.§ (8) bekezdése szerinti „kirendelt ügyvédi óradíj 2023. évben 6.000,- Ft.”

Az Üttv. 36. § (8) bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

„(8) A kirendelt ügyvéd óradíját a központi költségvetésről szóló törvényben az Országgyűlés állapítja meg úgy, hogy annak összege az előző évi összegnél nem lehet alacsonyabb.”

b) Az IMr. 7.§ (1)-(4) bekezdése a következő rendelkezéseket tartalmazza:

4.A kirendelt védő díja

7.§ (1) A kirendelt védőt az eljárási cselekményen való részvételért az eljárási cselekmény – idézésben vagy értesítésben megjelölt – kezdő időpontja és a kirendelt védő jelenlétének befejező időpontja között eltelt időtartamra, megkezdett óránként a kirendelt ügyvédi óradíj összege illeti meg.

(2) A kirendelt védőt felkészülési díjként az eljárási cselekményen való részvételért eljárási cselekményenként az (1) bekezdés alapján kiszámított díj húsz százalékának megfelelő összeg illeti meg.

(3) A felkészülési díj ügynként legalább a kirendelt ügyvédi óradíj háromszorosának, legfeljebb a kirendelt ügyvédi óradíj harmincszorosának megfelelő összeg. Ha a büntetőeljárás során a terhelt érdekében több kirendelt védő járt el, az egyes kirendelt védőket a felkészülési díj e bekezdésben meghatározott legkisebb összegeként a kirendelt ügyvédi óradíjnak megfelelő összeg illeti meg. A helyettes védőként kirendelt védőre e bekezdést nem kell alkalmazni.

(4) Ha az eljárási cselekményt valamilyen okból nem lehetett megtartani, a kirendelt védőt az eljárási cselekmény – idézésben vagy értesítésben megjelölt – kezdő időpontja és az eljárási cselekmény megtartásának akadályát képező körülmény megállapításának időpontja között

eltelt időtartamra, megkezdett óránként a kirendelt ügyvédi óradíj ötven százalékának megfelelő összeg illeti meg.

A bírósági eljárásban a kirendelt védő megjelenésével kapcsolatos tevékenység mibenléte független attól, hogy a kirendelt védő a bíróság eljárási cselekményét megtartja-e vagy sem, és a bírósági eljárási cselekmény – a törvény szerinti megtartása vagy az eljárási cselekménynek valamilyen okból való megtartása jogi feltételei hiányában -mennyi ideig tart.

Erre tekintettel – indítványozók szerint – ha a kirendelt védő az eljárási cselekményre kitűzött időben a bíróságon megjelenik, jogosulttá válik – a megjelenésére tekintettel – a költségvetési törvényben megállapított kirendelt védői teljes óradíj alapján megállapított munkadíjra és a felkészülési díjra.

A 2022. évi XXV. törvény 69. § (4) bekezdése is az Üttv. 36.§ (8) bekezdésére utalással – a teljes óradíjra való – kirendelt védőt megillető - jogosultságról rendelkezik.

Indítványozók szerint a fentiekre tekintettel az IMr. 7.§ (4) bekezdése sérti az indítványozóknak az **Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogát** is, mert a bíróságok az indítványozók javára – az ügyvédi tevékenység ellenértékéeként – csökkentett összegű díjazást állapítottak meg.

c) Indítványozók szerint az IMr. 7.§ (4) bekezdése alaptörvény-ellenes, mert az igazságügyi miniszter nem kapott felhatalmazást a törvényben megállapított óradíjnak 50 %-al történő csökkentésére, abban az esetben ha a bírósági eljárásban az eljárási cselekmény – valamilyen ok miatt - nem tartható meg.

Ezért e miniszteri rendeleti jogszabályi rendelkezés alaptörvényellenességet idéz elő az **Alaptörvény I. cikk (1)-(3) bekezdése tekintetében, az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdése tekintetében is.**

Az I-II. fokú bíróságnak ugyanis ezt az alaptörvény-ellenességet észlelnie lett volna szükséges az Alaptörvény 28 cikkében foglalt alkotmányossági teszt elvégzése során; amelynek hiánya a az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének alaptörvény-ellenessége sérelmét idézte elő.

Indítványozók álláspontja szerint az IMr. megalkotásához – az IMr. 7-12. §-a tekintetében - az Üttv. 206.§ b) pontjában és a büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (régi Be.) 604.§ (2) bekezdés b) pontjában **foglalt felhatalmazás** (amelyet a büntető eljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 2028. július 1-jével hatályon kívül helyezte) – **az óradíj csökkentésével kapcsolatos felhatalmazásról nem rendelkezett; így nem volt jogi lehetőség az IMr-ben – semmilyen ténybeli alap tekintetében - az ügyvédi óradíj csökkentésére – a költségvetési törvényben meghatározott – óradíjjal szemben.**

Az Üttv. 206.§ b) pontja az alábbi felhatalmazást tartalmazza:

Üttv. 206. § *Felhatalmazást kap a miniszter, hogy,*

[...]

b) a pártfogó ügyvéd és kirendelt védő díjazását és a kirendelés ellátásának díját rendeletben szabályozza.

A rBe. 604.§ (2) bekezdés b) pontja az alábbi felhatalmazást tartalmazza:

rBe. 604.§ (2) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy [...]

b) büntetőeljárás során kirendelt védő, a büntetőeljárásban részt vevő személyek költségeit, e személyek képviselőinek – ide nem értve a pártfogó ügyvédek – díját és költségeit, valamint a terhelt személyes költségmentességével kapcsolatos részletes szabályokat a rendészetért felelős miniszter és az államháztartásért felelős miniszter egyetértésével kiadott,

d) A fenti – felhatalmazástól való önkényes eltéréssel megalkotott - miniszteri rendelet tekintetében indítványozók hivatkoznak az Országgyűlés 2023. július 4-i ülésnapján elfogadott, az állami építési beruházások rendjéről szóló törvény 4. § (3) bekezdése, 16. § (1) bekezdésének „vagy a 4. § (3) bekezdése szerinti miniszteri rendelet” szövegrésze, valamint az 59. § (2) bekezdés a) pontja alaptörvény-ellenességének megállapításáról szóló 19/2023. (VIII.7.) AB határozatban – a jogalkotásra adott felhatalmazás terjedelmére vonatkozóan kifejtett [25]-[37] bekezdésekben – foglalt indokolási rendelkezésekre.

E tekintetben indítványozók – a hivatkozott [25][27] bekezdésekből - a következőket emelik ki jelen ügyben az IMr. 7.§ (4) bekezdése megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panasznak az indokolásául:

„[25] 1. A miniszteri rendeleti jogalkotásra és a felhatalmazó rendelkezésekre vonatkozó alkotmányos elvárásokkal kapcsolatban az Alkotmánybíróság a következőket hangsúlyozza.

[26] 1.1. Az indítványozó szerint a támadott szabályozásban foglalt kifogásolt rendelkezések [4. § (3) bekezdése, 16. § (1) bekezdés miniszteri rendeletre utaló szövegrésze, 59. § (2) bekezdés a) pontja] sarkalatos törvényi jogforrási szinten szabályozott garanciális főszabályok alóli eltérés megalkotására adnak törvéynél alacsonyabb, miniszteri rendeleti jogforrási szinten felhatalmazást. A Törvény 4. § (3) bekezdése szerinti miniszteri rendeletre vonatkozó formális jogalkotási felhatalmazás nem olyan, kellően körülhatárolt tárgykörre vonatkozik, amely kizárólag a (sarkalatos) törvényi szabályozás tárgykörébe tartozó alapvető jogintézmények körén kívüli, illetve a törvényi szabályokhoz képest kiegészítő jellegű részletszabályokra korlátozódik, hanem a felhatalmazás nyomán a Törvény lényegében bármely rendelkezésétől való miniszteri rendeleti eltérés lehetőségét teremti meg.

[27] 1.2. Az Alkotmánybíróság elsőként áttekintette a miniszteri rendeletalkotásra és az arra adott felhatalmazásra vonatkozó alkotmányos szabályokat. Az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdése alapján a Kormány tagja a törvényben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes. Ebből a szabályból két feltétel és egy korlát következik.

[28] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy alkotmányos feltétel, hogy a Kormány tagja csak felhatalmazás alapján (iure delegato) alkothat jogot. A rendelet csak a feladatkörén belül, tehát saját ágazata körében adhatja ki. Mivel a miniszter csak törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján járhat el, nem rendelkezhet az Országgyűlés vagy a Kormány hatáskörébe tartozó ügyekben akkor sem, ha a szervek jogalkotó hatáskörükkel nem éltek, nem léphet a magasabb szintű jogalkotók helyébe. A rendelet elsődleges funkciója – mivel a kibocsátó a Kormány minisztere, vagyis a végrehajtó

hatalom tagja – a törvények, illetve a Kormány rendeleteinek felhatalmazáson alapuló végrehajtása.

[29] Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy a szabályozásból eredő korlát, hogy a megalkotott rendelet nem lehet a törvénnyel ellentétes. A rendeletalkotásnak további korlátját képezi a Jat. 4. §-a, mely szerint ha egy tárgykört törvény szabályoz, törvényben kell rendezni az alapvető jogintézményeket és a szabályozási cél megvalósulásával összefüggő lényeges garanciákat. A rendeletalkotás tehát nem veheti át az alapvető jogintézmények szabályozását illetve azon lényeges garanciák szabályozását, amelyeket az Alaptörvény a törvényhozó feladatkörébe utal. A miniszteri rendelet nem rendelkezhet olyan tárgykörökben, amelyekben a szabályozás jogát az Országgyűlés vagy a Kormány magának tartotta fenn. Az Országgyűlés hatáskörébe telepített, kizárólagosan törvényalkotási jogkörben meghozható szabályok a fentieken túl a szabályozás tárgykörébe tartozó alapvető jogintézmények, továbbá jogok és kötelezettségek alapvető szabályainak megállapítása, a Jat. 5. § (2) bekezdése alapján ugyanis erre a szabályozási körre törvénynél alacsonyabb jogforrás kibocsátására nem lehet felhatalmazást adni. Ellenkező esetben a törvényi szabályozás követelménye kiüresedne és ezáltal sérülne az Alaptörvénynek a hatalom megosztásáról szóló C) cikke, amely szerint a magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik. A hatalommegosztásból ugyanis az is következik, hogy törvényhozó hatalom és a végrehajtó hatalom a jogalkotási feladatok terén is elkülönül.

[30] Kiemelendő, hogy a Jat. 5. § (3) bekezdése további szabályként írja elő, hogy kötelezettség alóli mentesülés, illetve kötelezettséggel kapcsolatos kedvezmény szabályainak megalkotására felhatalmazás adható, ám annak korlátjául a Jat. 4. §-át jelöli meg: azaz, ha egy tárgykört törvény szabályoz, törvényben kell rendezni az alapvető jogintézményeket és a szabályozási cél megvalósulásával összefüggő lényeges garanciákat. A szabályozás logikájából következik, hogy az Országgyűlés kizárólagos törvényalkotási hatáskörébe tartozó szabályok, az alapvető jogintézmények és lényeges garanciákra vonatkozó szabályok nem delegálhatók és az alól törvénynél alacsonyabb jogforrási szinten kivétel alkotmányosan nem tehető.

[31] 1.3. Magára a felhatalmazó rendelkezésre is vonatkoznak a fentieken túl azonban olyan alkotmányos és törvényi korlátok, valamint pozitív kötelezettségek, amelyeknek a felhatalmazó normának meg kell felelnie. A Jat. 5. § (1) bekezdése alapján a jogszabály alkotására adott felhatalmazásban meg kell határozni a felhatalmazás jogosultját, tárgyát és kereteit. A Jat. 5. § (2) bekezdés a) pontja e úgy rendelkezik, hogy nem lehet felhatalmazást adni a jogszabály egészének végrehajtására, az 5. § (2) bekezdés c) pontja szerint pedig olyan tárgykör szabályozására, amelyet a felhatalmazást adó jogszabály nem szabályoz.

[32] A Jat. alkotmányos jelentőségű elvárást fogalmaz meg akkor, amikor kimondja, hogy a magasabb szintű jogszabály által más jogalkotó számára adott felhatalmazásnak tartalmaznia kell a felhatalmazás jogosultját, tárgyát és kereteit. A delegált jogalkotás alkotmányossági követelményeinek meg nem felelő szabályozás ellentétes jogállamiság, az ebből levezetett jogbiztonság követelményével (vö. 45/2012. (XII. 29.) AB határozat, Indokolás [100], 15/2008. (II. 28.) AB határozat, ABH 2008, 1324, 1331.). Az Alkotmánybíróság a delegált jogalkotásra vonatkozóan a jogállamiság alkotmányos elvéből fakadó követelményként dolgozta ki, „hogy ha törvény valamely alkotmányos, illetőleg törvényben szabályozott jog korlátozására ad jogalkotási felhatalmazást valamely közigazgatási szervnek, a törvénynek meg kell határoznia a jogalkotási hatáskör terjedelmét, annak korlátait is” (109/2009. (XI. 18.) AB határozat, ABH 2009, 941, 960., idézi: 3026/2013. (II. 12.) AB határozat, Indokolás [15]).

[33] A felhatalmazó jogszabály kötelező tartalmi eleme, hogy meghatározza a felhatalmazás jogosultját, a tárgyát, kereteit, terjedelmét és korlátait. E feltételeknek konkrétan és kifejezetten kell lenniük. A felhatalmazás nem adhat teljes döntési szabadságot, az érdemi

szempontrendszereket és kereteket nélkülöző „biankó” felhatalmazás nem állja ki az alkotmányosság próbáját [lásd pl. 62/2009. (VI. 16.) AB határozat, ABH 2009., 553, 576., 2/2003. (II. 7.) AB határozat, ABH 2003, 33, 40.]. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a 13/2013. (VI. 17.) AB határozat (Indokolás [27]–[35]) alapján a biankó felhatalmazással kapcsolatban az Alaptörvény hatálybalépése előtti gyakorlatában kidolgozott érvek, jogelvek és alkotmányossági összefüggések felhasználásának nincs akadálya, ezért az erre vonatkozó korábbi gyakorlatát fenntartja és megerősíti.

[34] Az Alkotmánybíróság elvi érveléssel mutat rá, hogy a jogalkotási felhatalmazásnak vannak az Alaptörvényből levezethető olyan alkotmányos korlátai, amelyeknek minden körülmények között érvényesülniük kell.

[35] 1.4. A jelen ügyben vizsgált Törvény támadott rendelkezései megengedik a törvényi szabályoktól, azaz az építési beruházási rendtől való eltérést, ha azt a Törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendelet lehetővé teszi. A Törvény 4. § (3) bekezdése alapján az állami beruházásokért felelős miniszter a Törvény felhatalmazása alapján kiadott rendeletében elérheti a Törvény egyes szabályaitól. A 16. § (1) bekezdése az állami építési beruházás építtetőjeként a minisztériumot jelöli ki, de ez alól a szabály alól a 4. § (3) bekezdése alapján miniszteri rendelettel eltérést enged. A Törvény 59. § (2) bekezdés a) pontja pedig felhatalmazó rendelkezésként telepíti a miniszterre a rendeleti jogalkotást, melyben szabályozhatja „az állami építési beruházások esetében e törvény egyes rendelkezéseitől való eltérés egyes eseteit és az eltéréssel érintett rendelkezéseket”.

[36] A Törvény indítvánnyal támadott szövegrészei mint jogalkotásra felhatalmazó szabályok, megjelölik a felhatalmazás jogosultját (az állami beruházásokért felelős miniszter). A felhatalmazás a Törvény 4. § (3) bekezdése a 4. § (2) bekezdésére utaló szabállyal a kiemelt nemzeti vagy befektetésösztönzési érdek, illetve az építési beruházás – a legkisebb költség elvére figyelemmel – alacsonyabb mértékű központi költségvetési forrás felhasználásával megvalósíthatóságát jelöli meg feltételként, korlátként pedig a Törvény alapelveit és a Törvény célját rögzítő 1. § és 2. §-t, valamint a Kormány 4. § (2) bekezdése szerinti jogosultságát. A felhatalmazás tárgyát, kereteit, terjedelmét, szempontrendszerét és a jogalkotás további korlátait azonban nem konkretizálja törvényi szinten. A támadott, felhatalmazó norma tehát a meghatározottság szempontjából többszörösen hiányosságban szenved. A miniszteri rendelettel történő eltérés lehetőségére az alábbi, részleteiben nem meghatározott, általános jellegű megszövegezéssel utal: „e törvény egyes rendelkezéseitől eltérhet”. Nem jelöli meg azonban, hogy a miniszter konkrétan mely szabályoktól térhet el, azaz generális felhatalmazást ad a törvényi szabályoktól eltérésre, anélkül, hogy körülhatárolná a szabályozás pontos tárgykörét. A rendelet a Törvény bármely rendelkezésétől eltérhet tehát, bármely építési beruházás tekintetében. Az eltérés tárgyára, terjedelmére, szempontrendszerére és korlátaira történő konkrét utalás nélkül a felhatalmazás arra sincs tekintettel, hogy az adott rendelkezések egyszerű többségű vagy sarkalatos rendelkezésnek minősülnek-e, azok az Országgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartoznak-e, a szabályozás tárgykörébe tartozó alapvető jogintézmények, továbbá jogok és kötelezettségek alapvető szabályainak megállapításáról szólnak-e, a szabályozási cél megvalósulásával összefüggő lényeges garanciákat szabályoznak-e. Ezekről való eltérésre rendeleti szinten – az Alkotmánybíróság fent ismertetett gyakorlata értelmében – nem adható alkotmányosan felhatalmazás.

[37] Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy a Törvény 16. § (1) bekezdésében, az építtető személyének miniszteri rendeleti meghatározásához sem tartalmaz törvényi szempontokat, túl tág teret adva a mérlegelésre. A korlátok tekintetében továbbá hiányoznak azok a garanciák, amelyek a Törvény preambuláját, célját illetve az alapelveket érvényre juttató, valamint a sarkalatossági tárgykörben hozott törvényi részletszabályok kedvezményezettjeinek jogait biztosítanák. Az ilyen, az Országgyűlés számára kizárólagosan fenntartott törvényi szintű

szabályozási tárgyköröket potenciálisan felülmenni engedő, kvázi biankó jellegű felhatalmazás ellentétes az Alaptörvénnyel, sérti annak T) cikk (3) bekezdését és C) cikk (1) bekezdését.”

A fenti rendelkezésekből levonható az a következtetés jelen ügyre, hogy a költségvetési törvényben szabályozott kirendelt ügyvédi óradíj – bizonyos védői tevékenységekkel összefüggő csökkentésével kapcsolatos felhatalmazás hiányában – az IMr. 7.§ (4) bekezdése alapján alaptörvény-ellenes, ezért megsemmisítése szükséges.

A csökkentés egyébként tartalmilag sem felelne meg az Alaptörvény rendelkezésének, mert a kirendelt védő a munkáját az idézésre történő megjelenéssel és az eljárási cselekményen való részvétellel elvégzi, így a megjelenésével és jelenlével – a teljes összegű – jelenléti díjra jogosulttá válik. Az a körülmény, hogy pl. mint jelen esetben a vádlott szabályszerű idézésre nem jelenik meg és magát nem menti ki, nem teremthet kellő jogi alapot az ügyvéd óradíjának 50 %-al történő csökkentésére. De hasonló a helyzet abban az esetben is, ha a vádlott fogva van, de az előkészítő ülésre való előállítása nem történik meg, és még lehetne sorolni a vádlott megjelenésére hivatkozással történt halasztások eseteit.

Megjegyzendő: ezt támasztja alá egyébként az IMr. 7.§ (2) bekezdése is, amely **szerint a felkészülési díjat olyan módon kell megállapítani, mintha az eljárási cselekmény megtartásra került volna.** Indítványozók álláspontja szerint, ha a kirendelt védő a bíróság előtt megjelent, ezen tevékenységének a díjazás szempontból nem jelenthet más-más értékelést – óradíjas tarifával való elszámolás esetében – hogy ezen idő alatt milyen tevékenységet végzett. Hiszen, ha az eljárási cselekmény valamilyen ok miatt érdemben nem kerülhet megtartásra, akkor azon időpontig, amely alatt ez megállapításra kerül, nyilvánvalóan kevesebb idő telik el, mintha a tényleges eljárási cselekmény megtartásának feltételei rendben meg lettek volna és a bíróság az eljárási cselekményt lefolytatja.

Indítványozók utalnak arra, hogy amennyiben a vádlottnak az eljárási cselekményről való távolmaradása miatt nem kerül sor az eljárási cselekmény megtartására, ezzel a vádlott (illetve az idéző szerv) a kirendelt védőt az eljárási cselekmény idejére kivonja más ügyvédi cselekményen való részvételből.

Az IMr. 7.§ (4) bekezdése indítványozók álláspontja szerint mivel *sérti a jogbiztonság követelményét*, amelyre tekintettel – ezzel - az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésében foglalt – a szabadsághoz és személyi biztonsághoz való jog - sérelmét okozza indítványozók számára.

17) Az Alaptörvény-ellenességek vonatkozásában indítványozók az alábbiakat emelik ki az IMr. 7.§ (4) bekezdése megsemmisítése alátámasztásául:

I.cikk (1)-(3) bekezdése (alapvető jogok biztosításához és védelméhez való jog):

a) Indítványozók szerint az költségvetési törvénytől eltérő óradíjtól való kirendelt védői díjra vonatkozó csökkentett díjjal történő védői díj elszámolását az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése értelmében csak törvény rendelkezése alapján lehetett volna alkalmazni. A delegált jogalkotásra vonatkozó felhatalmazó rendelkezés az óradíj csökkentésre vonatkozó felhatalmazást nem tartalmaz, a felhatalmazó rendelkezés nem felel meg 19/2023. (VIII.7.) AB határozatban hivatkozott, azaz a Jat. rendelkezéseinek.

b) A II. r. indítványozó jogi személy, amely a számlát kiállíthatja az I. r. indítványozó ügyvéd tevékenységére vonatkozóan. A vádlott megjelenésére tekintettel a büntető eljárási cselekmény elhalasztása és csökkentett óradíjjal a védői díj megállapítása sérti az Alaptörvény M. cikk (1) bekezdésében **foglalt Magyarország gazdaságának alapelvét, mert nem az értékteremtő munkán és vállalkozás szabadságának alapul az ügyvédi kirendelet védői díj csökkentése**, hiszen a védő a bíróság idézésére a bíróság előtti megjelenése ellenére nem részesül – az IM rendelet alaptörvényellenes 50 %-os díj-„lefáradása” következtetében- az Országgyűlés által megállapított teljes kirendelt védői díjban.

IV. cikk (1) bekezdése (szabadsághoz és személyi biztonsághoz való jog):

c) Az IMr. 7.§ (4) bekezdésének megalkotására a jogbiztonság sérelmével került sor, amely sérti az indítványozók szabadsághoz és személyi biztonsághoz való jogát, a kiszámíthatóság hiánya miatt. Hiszen az idézésre történő megjelenés után szembesül azzal, hogy a jelenléti díja csak 50 %-os lehet, amely nem a megjelent védő eljárásnak a következménye! Ezért ez a felelősség nem tolható át az ügyvédre. A jogbiztonságnak ez a sérelme a polgár szabadságának és személyi biztonságának sérelmét okozza!

XIII. cikk (1) bekezdése (tulajdonhoz való jog):

d) Az IMr. 7.§ (4) bekezdése sérti az indítványozók tulajdonhoz való jogát, mert az ügyvédi kirendelt óradíj alaptörvény-ellenes csökkentése az I. r. indítványozó kirendelt védő ügyvédi tevékenységének (megjelenésének) – törvény által garantált összegben való – elismerését nem teljesíti.

e) Ez azt eredményezi, hogy a II. r. indítványozó kisebb összegre állíthat ki számlát, s így a bevétele – alaptörvényellenes csökkenése – az Ügyvédi Iroda (pénzbevételből származó) tulajdonát is csökkenti. **Az esetleges fiskális finanszírozás és annak megtérülése sem eredményezheti a csökkentést, mert ez a fajta csökkentés nem függ össze az ügyvédi tevékenység teljesítésével.**

XXVIII. cikk (1) bekezdése és (7) bekezdése (tisztességes bírósági eljáráshoz és jogorvoslathoz való jog):

f) Az IMr. 7.§ (4) bekezdése sérti az indítványozók tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Indítványozók szerint nem minősíthető tisztességes bírósági eljárásnak az olyan büntető-bírósági eljárás, amely a kirendelt védő díjazását arra a jelenlegi esetre, ha a vádlott nem jelenik meg a bíróság előtti eljárási cselekményen, csökkentett összegben állapítja meg, hiszen egyrészt a kirendelt védő megjelenését – a csökkentett díjazással - „degradálja”, másrészt az ügyvédi tevékenységet – a jelenléti időre – a kirendelt védő ugyanúgy kifejti és ügyvédi tevékenységet végez a megjelenése folytán, mintha a büntető eljárásban érdemi eljárási cselekmény megtartásra kerülne.

g) Az eljáró bíróságoknak – az I. r. indítványozó fellebbezésében foglalt alkotmányos aggályokra tekintettel szükséges lett volna az Abtv. 25. §-a alapján bírói normakontrollt előterjeszteni az IMr. 7.§ (4) bekezdése alkotmányosságának vizsgálata érdekében.

A II. fokú végzés indokolásában nincs nyoma annak, hogy a Fővárosi Törvényszék ezt az alkotmányossági tesztet elvégezte volna az Alaptörvény 28. cikke alapján.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését

18) Az eljárásban indítványozó nem kezdeményezte az alkotmányjogi panasz tárgyát képező jogerős bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

19) Az I. r. kirendelt védő Indítványozó a kirendelt védői jogállását a becsatolt iratokkal tanúsítja.

20) Az I. r. kirendelt védő ügyvédi jogállását a mellékelt igazolás tanúsítja [I/9 irat]

21) A II.r. [REDACTED] jogállását a mellékelt igazolás tanúsítja. [I/10 irat]

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

22) Az Indítványozók a személyi adatainak nyilvánosságra hozhatóságához nem járulnak hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

23) Az indítványozók érintettségét alátámasztó dokumentumok a következők:

I/1 – A PKKB 8. B.10712/2021/25. sorszámú végzése az I. r. Indítványozó védői kirendeléséről.

I/2 – A Magyar Ügyvédi Kamara 2022. kirendelt védőként az ügyvédet kijelölő irata.

I/3 - a PKKB 8. B. 10.712/2021/24. végzése a kirendelt védő részére vádirat megküldéséről

I/4 [REDACTED] vádlott elleni vádirat

I/5 A PKKB 8.B.10.712/2021/49. sorszámú, 2023. július 18-én napján kelt jegyzőkönyvbe foglalt végzése, amely a kirendelt védőt megidézi a 2023. november 14-én 9.00 órákor tartandó - előkészítő ülésre.

I/6 – A PKKB 8.B.10.712/2021/63. sorszámú, 2023. november 14-én kelt jegyzőkönyve az előkészítő ülésről

I/7 – Az I. r. Indítványozó fellebbezésének 2023. december 20-án kelt indokolása a 63-I. végzés elleni fellebbezés tekintetében.

I/8 – A Fővárosi Törvényszék a 22.Beüf. 5151/2023/4. sorszámú 2024. január 23. napján kelt végzése az elsőfokú végzés helybenhagyásáról

I/9. – [REDACTED] ügyvéd jogállásának igazolása.

I/10- A [REDACTED] vezetőjének igazolása.

Budapest, 2024. szeptember 16.

Tisztelettel:

valamint

képviselésében:

Mellékelt iratok (10 db)